

Bios ag. Medikou Iamatikou3

ρωτόταν: «Λές ἡ πίστη πρὸς τὸν Χριστὸ νὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ δική μας νὰ εἶναι μία τρέλλα;». Ἐμεινε σαστισμένος, ἀλλὰ ὄχι ὅμως πεπεισμένος καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸν ξεπερνοῦσε κάποιος στὴν ἐπιστήμη, τὸν πέταξε σὲ μία τεράστια φωτιά, καὶ ἐπειδὴ βγῆκε ἀνέπαφος, τὸν γύμνωσε, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσε μὲ μεγάλες σιδερένιες ἀλυσίδες τὸν χτυποῦσε σὰν τρελλὸς καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἔριξε στὴ φυλακή. Μετὰ ἀπὸ πέντε ὅμως ἡμέρες τὸν βρῆκε ὑγιῆ νὰ ἀποδίδει προσευχὲς στὸ Θεό. Τότε τοῦ εἶπε: «ποῦ ἔμαθες ὦ Μέδικε τὴν μαγικὴ τέχνη; Ἐὰν δὲν τὴν ἀπαρνηθεῖς γιὰ νὰ λατρέψεις τοὺς δικούς μας θεοὺς θὰ σὲ βασανίσω τόσο πολὺ πού θὰ γίνεις τὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς».

Ὁ ἅγιος τοῦ ἀπάντησε:

«Δὲν εἶναι μαγικὴ τέχνη, ἀλλὰ πιστεύω στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ζωντανός καὶ μοῦ δίνει τὴ δύναμη νὰ ξεπερνᾶω τοὺς πόνους σὲ κάθε μαρτύριο. Γι' αὐτὸ δὲν φοβᾶμαι τίς ἀπειλές σου καὶ τὰ μαρτύρια καὶ οὔτε πρόκειται νὰ θυσιάσω σὲ ψεύτικους θεοὺς». Τότε ὀργίστηκε τόσο πολὺ ὁ Ἐπαρχος ὥστε διέταξε ἀφοῦ κτυπήσουν μὲ ραβδιά τὸν ἅγιο νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι. Ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπόφαση ὁ ἅγιος ἀπέδωσε ἀτέλειωτες εὐχαριστίες στὸν Θεό, γιατί ἀφαιρῶντας του τὴ ζωὴ μὲ τέτοιο τρόπο, θὰ μπορούσε πολὺ νωρὶς νὰ συναντήσει ὅλους ἐκείνους τοὺς μάρτυρες πού εἶχαν ὑποστῆ μαρτύρια καὶ εἶχαν πεθάνει γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μετεφέρθη τότε ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ὁ δῆμιος τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλὴ.

Ἐτσι ἀποκτᾶ τὸν ἑνδοξο φοίνικα τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ ψυχὴ του μετεφέρθη στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὸ 172 περίπου στίς 26 Ἰουνίου.

Τὸ σῶμα του ἐτάφη τὴ νύχτα σὲ μία σπηλιὰ κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Βίκτωρα, ἀπὸ κάποιον χριστιανὸ ὄνοματι

ρωτόταν: «Λές ἡ πίστη πρὸς τὸν Χριστὸ νὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ ἡ δική μας νὰ εἶναι μία τρέλλα;». Ἐμεινε σαστισμένος, ἀλλὰ ὄχι ὅμως πεπεισμένος καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸν ξεπερνοῦσε κάποιος στὴν ἐπιστήμη, τὸν πέταξε σὲ μία τεράστια φωτιά, καὶ ἐπειδὴ βγήκε ἀνέπαφος, τὸν γύμνωσε, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσε μὲ μεγάλες σιδερένιες ἀλυσίδες τὸν χτυποῦσε σὰν τρελλὸς καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἔριξε στὴ φυλακὴ. Μετὰ ἀπὸ πέντε ὅμως ἡμέρες τὸν βρῆκε ὑγιῆ νὰ ἀποδίδει προσευχὲς στὸ Θεό. Τότε τοῦ εἶπε: «ποῦ ἔμαθες ὦ Μένδικε τὴν μαγικὴ τέχνη; Ἐὰν δὲν τὴν ἀπαρνηθεῖς γιὰ νὰ λατρέψεις τοὺς δικούς μας θεοὺς θὰ σὲ βασανίσω τόσο πολὺ πού θὰ γίνεις τὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς».

Ὁ ἅγιος τοῦ ἀπάντησε:

«Δὲν εἶναι μαγικὴ τέχνη, ἀλλὰ πιστεύω στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ζωντανός καὶ μοῦ δίνει τὴ δύναμη νὰ ξεπερνᾶω τοὺς πόνους σὲ κάθε μαρτύριο. Γι' αὐτὸ δὲν φοβᾶμαι τίς ἀπειλές σου καὶ τὰ μαρτύρια καὶ οὔτε πρόκειται νὰ θυσιάσω σὲ ψεύτικους θεοὺς». Τότε ὀργίστηκε τόσο πολὺ ὁ Ἐπαρχος ὥστε διέταξε ἀφοῦ χτυπήσουν μὲ ραβδιά τὸν ἅγιο νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι. Ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπόφαση ὁ ἅγιος ἀπέδωσε ἀτέλειωτες εὐχαριστίες στὸν Θεό, γιὰ ἀφαιρῶντας του τὴ ζωὴ μὲ τέτοιο τρόπο, θὰ μπορούσε πολὺ νωρὶς νὰ συναντήσει ὅλους ἐκείνους τοὺς μάρτυρες πού εἶχαν ὑποστῆ μαρτύρια καὶ εἶχαν πεθάνει γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μετεφέρθη τότε ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ ὁ δῆμιος τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλὴ.

Ἔτσι ἀποκτᾶ τὸν ἐνδοξο φοίνικα τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ ψυχὴ του μετεφέρθη στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους τὸ 172 περίπου στίς 26 Ἰουνίου.

Τὸ σῶμα του ἐτάφη τὴ νύχτα σὲ μία σπηλιά κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Βίκτωρα, ἀπὸ κάποιον χριστιανὸ ὄνοματι